

גיליון מס' 1674 * כ"ב בטבת תש"ס * 31 בדצמבר 1999 * כפר הנשיא *

לכבוד סוף המילניום...

לא לאטום אצניים
לא לעצום עיניים
לא לעזוב ידיים גם בזמנים קשים

מתוך פוסטר שהיה תלוי על הקיר של כיתה י"א מגמת ארץ ישראל

מהמערכת

ובכן הוא הגיע, סוף המילניום הנוכחי, ותחילת המילניום הבא, ובאג אלפיים המאיים עלינו מזה חודשים רבים עוד מעט ויראה את פניו, (בסוף עוד יתברר שהכל היה הוריקן בכוסית קטנטנה של מיץ), וביום ראשון הבא עלינו לטובה כבר נוכל לנשום לרווחה כי הכל כבר יהיה מאחורינו - לכאן או לכאן. עוד מספר מילים אישיות לפני שאספר לכם מה אתם הולכים לפגוש בעלון זה. בשבוע שעבר שמעתי שתי הרצאות מאלפות - האחת בנושא שוויון הזדמנויות בין המינים - עליה לא אפרט, רק אומר לכם שמי שלא היה ממש-ממש הפסיד. השניה היתה הרצאת פתיחה לקראת חוג הורים למתבגרים, אותה העביר זוג שלו שישה ילדים משלו. מי שלא היה אמנם הפסיד, אך יש לכם הורים יקרים, הזדמנות להצטרף לחוג שיפתח בימים הקרובים, שיקיף כ-6 מפגשים (או יותר לפי הביקוש), ואם ניתן לשפוט על פי המפגש הפותח, אז מחכה למי שיצטרף חוויה בלתי רגילה והזדמנות לרכוש כלים להתמודדות עם מצבים שגם אם חשבתם שהם מיוחדים למתמרדים הפרטיים שלכם, תגלו שכולנו בסירה אחת (לפחות בנושא זה). אז הרימו טלפון למרים מ' כבר עכשיו אם אתם חשים שיש לכם ענין בחוג הזה. אני כבר נרשמתי ומקווה לפגוש אתכם בחוג.

ומה בכל זאת בעלון השבוע? רחל א' בכתבה נרחבת על חוויות יפות מטיול בקבוק, מיכאל כ' משתף אותנו בהרהוריו, ואריק כהרגלו - מקנטר את הממסד. שבי מדווח קצת על הנעשה בענף 'בית בלונד', ועדת החגים מודה וועדת החבר המבוגר מודיעה. לצמחי מרפא אתר חדש באינטרנט, מאיר שלו מביא אנקדוטה על משאל העם ולשרית יש בקשה אליכם - בעלי הכלבים והכלבות, מטעם אגף החברה וועדת הכלבים. ולבסוף - שניו שעות קבלה במרפאה - שימו לב!

אני רוצה בשם המערכת לאחל לכולנו שנה (אזרחית) טובה, שיחד נמצא את הדרך לחגוג בליל שישי ולהמשיך את החגיגה גם לאחר מכן, ושדבר לא יעיב על חיינו. שהשנה הבאה תהיה השנה הכי טובה שהיתה לכולנו עד כה. דליה - בשם המערכת.

את הפרורים הראשונים לשנה החדשה
תאסוף עבורנו יעלי זיו

ימי הולדת:-

28/12 מיכה ליפשיץ

2/1 בוב הרט - בן 75

הנרי בן יהודה

יהונתן ארנולד (נכד - אלמן)

3/1	רותי עמית
4/1	דינה כהן-ישר מיקה דוארי (נכדה) גיל שפרונה
5/1	יובל ג'קסון אילנה פרנק אביגיל שושני אלון קוניגיס
6/1	אמיל פרנק שני שובל אור-רב נבו (נכד - מרקוסון)
7/1	אלה פינק שחר גדליזון יואל גליק (נכד) נעה זיו
8/1	תמי פוטש ירדן גלעדי נילי בן צבי (נכדה)

ימי נישואין:-

3/1	מרב ואנדי בולדווין
5/1	מיכל ומוסי המאירי

פרורים:-

פרורים מסוף של מילניום
נו חברים, עשינו את זה והגענו לסופו של אלף נוסף, אז שהחיינו והגענו לתאריך זה ושיהיה לכולנו טוב במילניום שבא עלינו לטובה.
אבל בעצם, תחשבו על זה, היום שאחרי, כלומר 1.1.000 יהיה יום נוסף בו השמש זורחת או אולי ירד גשם ולמרות הציפיות הנרגשות לא יחול כנראה שום שינוי עצום ומשמעותי בחיינו (להבדיל מההפרטה) וכמו שאמרה לי ילדה בגן כששאלתי מה זה מילניום, היא ענתה "אבא ואמא הולכים למסיבה, ואני ישנה בבית של סבא".

ומה בכל זאת קרה בשבוע האחרון של 1999?

קודם כל יש תנועה מאוד ערה של באים ויוצאים:

- דוד תלם הגיע מארה"ב לביקור מולדת. ברוך הבא.
- דרור קולינס כנראה גם הגיע.
- סלע ליון, הנכדה של הלן ואייבן הגיעה לארץ במסגרת לימודיה באוניברסיטת תל-אביב.
- לי קפלן עזב את המולדת והצטרף לשלוחה שלנו באוסטרליה. נסיעה טובה.
- עדיה שרקי נוסעת (במילניום הבא) להמשך לימודי קונדיטוריה בארה"ב. בהצלחה.

הרבה ציפורים בחדר האוכל בישרו לי שעדי שוורץ התחתן בארה"ב, עם בחירת ליבו - גל שפגש באילת.
מזל טוב לכל המשפחה!

פולקסווגן שנסע השבוע לוטרניר בק"ש - אפרת עם הכלב של האבוקדו + שני חתולים, הילדים של מיכה והלן עם הכלב שלהם, עדי המדריך וכלבו - נתקע ונעצר בצומת הגומא. מיכה הגיע לחלק ואילו אפרת חיכתה לגרר שעשה לה טיול בכפר בלום וביפתח, עד שהגיע בשעות המאוחרות לכפר הנשיא. מסקנה: גם ה-V.W חולים בבאג 2000.

במשק החי לא נולד כלום. מתו כמה עכברים ששכחו לסגור את כלובם.

בלינה הכפרית אירגנו ביום א' בערב ארוחת חג המולד לצליינים מגרמניה. צוות המטבח בישל 3 הודים ממולאים והתיירים ליקקו את האצבעות. כן הורם עץ אשוח (ערער) מקושט באורות מתחלפים. לקינוח, הם אכלו X MAS PUDDING מעשה ידי פט. למחרת, הם קיבלו הרצאה מאלזה על מהותו של קיבוץ.

והחשוב ביותר, אנחנו עדיין מחכים לגשם והרבה גשם.

שתיהיה לכם מסיבה נהדרת ביום שישי ושנים טובות מיום שבת.

תאכלו דג
צפצפו על הבאג

שבת שלום - צילה

טיפים:-

מתוך "המטבח" של אברהם שרם:

אורז

כמה אורז יש לבשל?

אורז כמנה עיקרית - 100 גרם אורז יבש.

אורז כתוספת - 65 גרם יבש למנה

אורז מבושל במרק - 30 גרם אורז יבש

כוס = 220 גרם

כף מחוקה = 10 גרם.

אחסון: אורז ניתן לאחסן לטווח ארוך אם יוצב במקום קריר ויבש. בישול: בעיקרון, אורז לבן אפשר לבשל במים רותחים למשך 8-10 דקות ולאחר מכן להוריד את הסיר מהאש ולעטוף את הסיר בנייר. רק לפני ההגשה, לסנן את האורז מהמים ולהגיש חם.

מי בישול של האורז, אינם גולשים מהסיר, אם מוסיפים להם מעט שמן, מרגרינה או חמאה.

צבע: צבע האורז בתום הבישול יהיה לבן ויפה, אם מוסיפים למי הבישול בעת הרתיחה - מספר טיפות של מיץ לימון.

מתוך "ידיעות אחרונות":

אפילציה לעוף: כדי לנקות בקלות עוף משאריות של נוצות, מלאו קערה במים רותחים וטיבלו בה את חלקי העוף למשך כמה דקות. אחר כך הניקוי יהיה קל ומהיר. קרם גרביים: כדי שהחצאית לא תידבק לגרב הניילון בגלל החשמל הסטטי, מירחו קרם ידיים על כפות הידיים ועיברו לאורך הניילון, מלמטה למעלה. אבוקדו לנצח: כדי להאריך את חייו של האבוקדו, אחסנו אותו בכלי כמה שיותר צר, וכסו עם שקית ניילון וגומי. כששטח הפנים צר, רק שכבה קטנה מהסלט תשחיר. עשן ריחני: אם תטפטפו מעט שמן ארומטי לתוך מאפרה, בכל כבוי סיגריה, יעלה ניחוח נעים לאוויר.

מן המכבסה:-

החברים מתבקשים לרוקן את התאים לפני 1.1.00, שכן החל מתאריך זה, יחוייבו החברים ע"פ התעריף החדש.

תרצה

כבר כמעט שכחנו את טעם הסופגניות, אבל הערכתנו לכל מארגני החג לזמן רב תשארו!
תודה גדולה לכל מי שעמל מאחורי תהלכות הלפידים, הדלקת הנר השני והמשחק המקורי והמיוחד של הרכבת המנורה:
דליה ואודי וגנר, צילה בן רשף ומעין פלמה.
ולמי שטרח במשך שעות על הכנת הסופגניות, טעם החג: אביבה גולדברג, אולגה אליאב, מור גולדברג, דנה וייטהם, קרן גדליזון, דנה אליאב, אילה אדלשטיין ונעה מעין.
תודה נוספת על ארגון ערב היצירה שקיבץ אליו המוני יוצרים מקומיים: מעין פלמה, ארי שטיינר, רחלי פוקס, מרים מעין, טלית דבולט, ילדי התלתן הבוגר והנעורן.
כאן המקום גם להודות לרחלי פוקס שרכזה את ועדת החגים בשלוש השנים האחרונות, ונתנה את מיטב מרצה למען ארגון הארועים בחגים.

ובנושא ט"ו בשבט:
גם השנה יתקיים סדר ט"ו בשבט המסורתי, אך בנוסף לכך, אנו מחפשים משהו/י שייקח על עצמו/ה את הנטיעות. השתילים עלינו!
מי שמעוניין/ת לארגן זאת בדרכו/ה ובטעמו/ה האישי, מוזמן לפנות לוועדת חגים: קטיה, רותי ע', יעלי, איריס, אולגה או טרי.

פיליס מוסרת:-

במילניום החדש שבפתח, יש בכוונתי להמשיך לעבוד ברפואה האלטרנטיבית. אקיים קורסים, סדנאות, טיפולים וייעוץ.
כמו כן, אמשיך (בשמחה) לטפל באוכלוסיית כפר הנשיא. תהיה עליית מחירים (מינימלית) לטיפול בחברים:
המחיר לטיפול יהיה 30 ש"ח, כאשר ניתן יהיה לקבל חזרה 15 ש"ח מאגף הרווחה.
לכל בקשה להחזר כספים, יש לצרף את פתק החיוב הכחול.
הזמנת תור: אבקש להזמין תור אך ורק דרך הטלפון למספר טלפון 4562. אבקש לא להכניס פתקים להזמנת תור לתא הדואר (קשה לי לקרוא את הפתקים).

להתראות - פיליס

היל הזהב:-

אנו מודיעים בזה שהחל מיום ב' 00/1/3 ובכל יום ב' ו-ג' הליו מארגנת שעות קבלה בהן חברים מוזמנים לבוא אל משרדה במועדון הזהב, ולשוחח בפרטיות. אפשר לקבוע מראש בטלפון 4016, או להשאיר הודעה במענה הקולי.
הכוונה היא להקל על הליו (וגם על עצמנו) שלא נצטרך לפנות אליה בשעות הארוחות או בשעות הערב.
אנו מאחלים לכולנו שנה טובה! והרבה בריאות למילניום הבא עלינו בשעה טובה.

הועדה לחבר המבוגר - הל"ן, ג'נט, ג'וליה, זמי ואיזק

לאחרונה רבו התלונות על שוטטות של כלבים ברחבי הקיבוץ. 2 מוקדים מאוד בעייתיים ומפריעים במיוחד הם - מתחת לחדר האוכל ובשטח בתי הילדים. כל יום מסתובבים להם לפחות 4 כלבים מתחת לחדר האוכל, משתוללים האחד עם השני, עושים את צרכיהם על העמודים ובכל מקום נוח אחר ומשווים למקום מראה מוזנח ביותר.

בבתי הילדים: ישנם ארגזי חול לילדים לשחק בהם, שוטטות של כלבים בארגזי החול מהווה בעיה תברואתית חמורה.

שטח בתי הילדים מיועד בראש ובראשונה לילדים לשחק בו. שוטטות של כלבים במקום, מפחידה ומטרידה ילדים רבים ומונעת מהם לשחק בחופשיות להנאתם במקום המיועד להם.

אנא חברים בעלי הכלבים

יש לנו החלטות מאוד ברורות בנושא החזקת כלבים, המורות לכם להשאיר אותם בבית או לקשור אותם מחוץ לבית.

כבדו את ההחלטות ובעיקר כבדו את החברים הרבים והילדים בקיבוץ שאין להם כלבים וששוטטות הכלבים מפריעה להם מאוד.

במאמר מוסגר נסיף, שיש אלה הטוענים שאכזרי לקשור כלב כל היום מחוץ לבית או בבית, ולזה אנו אומרים - אלה ההחלטות שלנו, שאגב הם גם החלטות ארציות. אלה התנאים שאנחנו כולנו קבענו להחזקת כלבים. תבחרו באם אתם רוצים לגדל כלב בתנאים הללו, או לחלופין תפעלו ותשכנעו לשינוי ההחלטה.

ובינתיים אנו שוב מבקשים: תדאגו שכלבכם לא ישוטט ברחבי הקיבוץ.

האחריות עליכם ולא על הכלבים. אל תביאו אתכם כלבים כשאתם באים לאסוף את הילדים ב-16:00 מבתי הילדים או לחלופין הביאו אתכם משהו לקשור אותם במקום, על מנת שלא יפריעו לילדים שמשחקים בגן אסתר ובאזור.

פונים אלי חברים שמבקשים ששוב נזמין פקח שיאסוף אליו את הכלבים

המשוטטים. אנו רוצים להאמין שבקשה זו על גבי העלון, תספיק ושלא נצטרך לנקוט בצעדים שלא נעימים לאף אחד.

בברכת מילניום שמחה

שרית - אגף החברה

רוי אב - ועדת כלבים

בית בלונד:-

לחברים שלום!

לאחר תקופה מסוימת בתפקיד אני מרגיש חובה לכתוב על הנעשה בתחום האירוח לחברים.

לידיעתכם, לרשותי, כלומר לרשותכם יש שישה חדרים במבנה ליד הבריכה ועוד שתי דירות. אחת ליד ההורים של פרנקי והשניה בית דוריס, ליד בוב וינו.

כמובן שישנן עוד דירות ריקות והייתי שמח אם היו עומדות לרשותי.

אני עושה כמיטב יכולתי והבנתי על מנת לאפשר לכל החברים ליהנות מהנכס הזה ולשאוף

לכך שאף אחד לא ייצא מקופח. בית-בלונד מהווה נכס יקר ערך עבור כפר-הנשיא

ומחויבותנו היא לשמור עליו ועל תקינותו לאורך זמן. השימוש בחדרים הוא חיוני ביותר

ונועד לשרת את חברי הקיבוץ.

מזה תקופה לא קצרה שאני מרגיש התרופפות במשמעת הנקיון של החדרים וכל אחד מהמשתמשים מתלונן על רמת הנקיון של זה שהיה לפניו. אני רוצה להזכיר לכולם שחובת הנקיון מוטלת על כל משתמש, כיוון שאין לנו חדרניות שתעשינה זאת. לפיכך אני מביא בפניכם מספר כללים לגבי המשך תפקודו התקין של בית-בלונד.

הזמנת חדרים

רק חברי קיבוצ' רשאים להזמין חדרים לאירוח, אפשר להתקשר או להשאיר פתק בת"ד. כמות החדרים בהזמנה חבר לא יוכל להזמין יותר משני חדרים לסוף שבוע או חג. תקופת האירוח חבר לא יוכל להזמין חדר לפרק זמן העולה על שבועיים. חדרים לבנים עבור בנים מבקרים ניתן להזמין חדר לפרק זמן של חודש ולא יותר. (הכוונה לבנים מחו"ל). לאחר חודש יעברו לרשות האחראי להשכרת דירות.

חגים

חברים שהזמינו חדר לאחד מהחגים: ראש-השנה או פסח לא יקבלו חדר במשך אותה שנה ושנה אחריה לחגים אלו, במידה והתפוסה מלאה.

תשלום

עד היום וגם בעתיד אני אתנגד לתשלום עבור השימוש בחדרים, אבלם אני בהחלט דורש מהחברים הבנה ואמינות לגבי אורחים שהם לא פרטיים. כלומר, אני אדרוש תשלום עבור השימוש בחדרים לאורחים מקצועיים (מנצחים, מרצים, זמרים, אורחים של ענפים, אירוח כפרי או תלוננים). כל זאת מבלי לפגוע בזכות הראשונים של החבר והוא יהיה קודם לכסף. כל זאת כמובן לא יהיה על חשבון או מצב שיפגע בחבר לקבל חדר במידה והוא הזמין.

ציוד

בכל החדרים הכנסתי שמיכות חורף וכריות ובקרוב אני אחדש את ציוד הניקיון שלצערי "תופס רגליים" ונעלם מהחדרים. אני מבקש מחברים שיכולים ורוצים לתרום קומקום חשמלי תנור או כסות שיפנה אלי.

אירועים משפחתיים

במקרה של אירוע משפחתי כגון חתונה, בר-מצווה, החבר יקבל זכות להזמין את כל החדרים ללילה אחד וחברים יצטרכו לפנות את החדרים לאותו לילה. במקרה של יותר ממשפחה אחת באותו פרק זמן נחלק את החדרים שווה בשווה.

התנהגות כללית

יש להקפיד על ניקיון החדר ושלמות הציוד ותפעולו התקין. יש לכבות דוד חשמל, מזגנים ותנורים ביציאה. אין להוציא ציוד מחוץ לחדרים ובעיקר לשמור על השקט על מנת לא להפריע את מנוחת השכנים. זיכרון - החדרים שלנו ובשבילנו, וכל זמן שנתייחס אליהם כאל רכוש יקר ערך נזכה ליהנות מהם שנים רבות. אני מצדי אדאג לכל חבר אשר יזדקק לחדר לאירוח במלוא הרצינות וההבנה ויחד עם זאת אני משאיר לעצמי את הזכות להחליט לפי מיטב הבנתי במקרה של בקשות חריגות.

אני מקווה שלפחות בנושא הזה של בית-בלונד נישאר בקואליציה רחבה של כל הקשת הציבורית בכפר.

שבת שלום ומבורך.
שבי, בשם כל המשפחה.

פילוסופיה:-

המשימה הראשונה שהוטלה עלינו בחוג הפילוסופיה באוניברסיטת גלזגו, היתה

לכתוב מסה קצרה על "צדק ומשפט", נושא מסובך מאוד עם אפשרויות רבות של פירושים, והמקור של אלפי ספרים. אם לפשט, אפשר להגיד שצדק הוא מה שמקובל כהתנהגות הולמת בחברה כלשהי ומשפט הוא מכלול החוקים שבאים להבטיח את ההתנהגות הזאת. כך שלפני כמאתיים שנה, הצדק קבע שרכוש קדוש והמשפט קבע שמי שגונב תרנגול, דינו הוא מוות לפי החוק. אמנם, היו פילוסופים שחשבו שקיים צדק טבעי וכמובן היהדות טוענת שהמושג בא מאלוהים. משום מה, הפילוסופים לא התייחסו למושג נוסף שהוא "הגינות". מושג אולי יותר מופשט שאין אפשרות לקבוע חוקים לגביו, אך כאשר חסרה התנהגות הוגנת בחברה, היא מתפוררת. תקוותי היא שעם כל השינויים שמתהווים ושיתהוו בחברתנו, לא נאבד את גישתנו ההוגנת האחד לשני. הבעיה היא שכנראה באופן טבעי, אנחנו נולדנו אנוכיים וקשה לשלוט על יצר זה, שלא יעבור את הגבול.

עממיות:-

בטיול לירושלים, עמדנו לפני הבית של גולדה מאיר כשהייתה ראש הממשלה. יצא מבית שכן, איש מבוגר, וסיפר את הסיפור הבא שנשבע שהוא אמיתי: כנהוג, עמד לפני הבית חייל. באחד הבקרים גולדה ירדה למטבח לבושה חלוק כהרגלה, (היא אף פעם לא עמדה בקריטריונים של האופנה), ומצאה שחסר לה חלב לקפה הבוקר. יצאה לשער וביקשה מהחייל לרדת למכולת לקנות חלב. אמר לה הבחור: "גברת, אינני יכול, עלי לשמור על הבית". "אתה תלך לקנות חלב, ואני אשמור על הבית", ענתה הגברת. גם אם זו לא בדיוק האמת, זהו סיפור טוב.

כלכלת השוק:-

בימים אלה, התפרסמו מספרים על העוני בארץ ועל ההבדלים בין ההכנסות וההוצאות של פלגים שונים של האוכלוסיה. מתברר שהפערים הולכים וגדלים עם השנים. הכנסתם של השכירים בעשירון עליון כמעט פי 12 מאלה בעשירון התחתון. ההוצאה החודשית של המשפחה בעשירון העליון הוא כמעט פי 3 מזו של משפחה בעשירון התחתון. זאת אומרת שהעשירים מצליחים לחסוך והעניים לא, דבר שמגדיל את הפער.

מאז מלחמת העולם השנייה ועד שנות השבעים המאוחרות, הממשלות הקפיטליסטיות הצליחו לשמור על פערים שהיו מקובלים גם על הפועלים השפוטים. היום, כפי שראינו במהומות בסיאטל, המצב התדרדר. כל דבר שעובר גבול מסוים, גם הסוציאליזם וגם הקפיטליזם, מוביל למהפיכה בסוף. איפה אנחנו עומדים? האם נוכל להחזיק גבול הגיוני ומתקבל בתוך חברתנו הקטנה?

מיכאל כהן

מספרה:- (?)

לידיעתכם - משה יעבוד החל בינואר 2000 רק בימי שני!

להתראות - אלינועה

אני שייכת לקבוצת אנשים, אולי קצת משוגעים, שקמים עם עלות השחר והולכים בהליכה נמרצת בשבילי ודרכי הכפר. היא לא קשורה בגיל, עדה, דעה או צבע העיניים, היא פשוט הולכת. צועדת. יש ההולכים בזוגות, בשלשות או הרוב כמוני הולך לבד. יש ההולכים במסלול קבוע ויש אלה שאוהבים לשנות כיוון. הולכים וחושבים אולי גם חולמים, על העבר, ההווה והעתיד. על מה שהיה, על מה שהינו ועל מה שיהיה. זה זמן נהדר למחשבה על השמחות והצרות, על ההצלחות והכשלונות, על הציפיות והאכזבות ועל המר והמתוק.

לפני כמה שבועות, יצאתי מביתי בשעה 05:45. השמיים היו מכוסים שובלי עננים בצבעי האש, כתום, אדום וצהוב, ועל ידם בפיסת שמי תכלת שט לו ענן מרובע בגוני סגול ובקצה עיני, אני בטוחה שראיתי את אליהו הנביא עולה השמימה במרכבת אש. בדרך יש גם מה לראות ולחוש. בעקבות סלילת הכביש החדש, יש שביל המתפתל בין העצים שנשארו מהחורשה. אתה יורד מהכביש הסואן טרקטורים, אוטובוסים וכל מיני רכבים אחרים ובעלותך על השביל שהוא כמה מטרים מכל זה, נופלים עליך מן שקט ושלווה ואתה יכול לדמיין לעצמך לדקות ספורות שהנך נמצא ביער קסום. כדאי לכם לטייל בשכונת הרכס ולבקר בגן היפני שמיכאל כהן בונה. ממש חוויה של יופי ואסתטיות של פילוסוף ואדם שמשאיר את חותמו לדורות הבאים. לא להשוואה, אבל כמו גבריאל האגדי, עד היום.

למרות שלא נשאר הרבה ממנה, אנו עדיין מדברים על הגינה של גבריאל ולמי של מכיר - X חבר ודמות ססגונית. שמה לא הרחק מהגן האבוד של גבריאל, יש פסל סביבתי ומוזר. אומרים לי שזה בכלל לא פסל אלא סאונה נורבגית שנבנתה ע"י בננו היקרים. בניגוד לבניה של מיכאל, פה יש משהו יותר ראשוני ומיסטי ששווה פיענוח פסיכולוגי או פילוסופי. ליד הסאונה על הדשא, יש מעגל פרה-היסטורי. משחר האנושות סימל העגול את היחד, מה STONE HENGER באנגליה לשולחן העגול של המלך ארתור.

אוסף של כורסאות, ספות וכסאות ששרדו כל תלאות מזג האוויר. מי שישב שם בערבי הקייץ הלוהטים ודאי יחלום חלומות אחרים מאלה של ההולכים בדרך. חלומות מתוקים ואולי גם בלהות על צבא, טיולים, לימודים, חבר או חברה, על העתיד, איפה אחיה, מה אעשה. לא, בהחלט לא, לא הייתי רוצה לחזור לגיל 18-20. מספיק לעבור את זה פעם בחיים, פעם בחיים לטעום את הטעם המר-מתוק של גירוש האישיות.

אני חוצה את בתי הלינה כפרית ומתגלה לעיני רמת הגולן. כל יום נראה אחר. ביום שהראות טובה - הרי הגעש הרדומים נראים כאילו גזרו אותם מקרטון והדביקו אותם מול שמיים כחולים, כחולים והאופק כל כך חד וברור. ויש ימים שמציץ כדור בוער מאחורי הגבעות ופורץ ברוב הדרו. שמש עולה השחר הבקיע. אם התמזל מזלי, שערי הפארק פתוחים, עושים כמה סיבובים, לרוב פוגשים את ראובן מטפל באהבה שאין לה גבולות בממלכתו. הידעתם שבגשם האחרון ובעקבות הרוחות החזקים נפלה הערבה הבוכייה שעמדה ליד השער? עולים לתצפית, צועדים על המקום בכדי לא לאבד את קצב ההליכה. ממשיכים הלאה. הולכים, חושבים וחולמים. הכל משתנה לטוב ולרע. מה משמח יותר משמחת הלידות, מהילדים המתרוצצים בגנים ובתלונות. הנערים/ות שאתמול היו ילדים ובין לילה הפכו גברים/ות. החגים שחוגגים אצלנו בהשתתפות קהל רחב וגדול. מה מניע חברה שלא רואים אותה כל השנה, כמו אביבה, לעשות לנו את הסופגניות הכי טעימות במזרח התיכון? מאות סופגניות לכולנו, לכל החברה. חדר האוכל מלא ואדוש כיאה לחג וזה קורה בכל חג. אגב חדר האוכל, נקווה שלא ייסגר לעולם. מקום מפגש לכל הגילים. מקום להוציא את התסכולים, להעביר את הרכילות ואת השמועות. לא חשוב אם אנו יודעים מה ברלה ורבקלה עומדים להגיד, כי הרי שמענו אותם כבר מיליון פעם והוספנו את שלנו עוד מיליון פעם. יש משהו תומך ומקל בריטואל הקיטורים והביקורות ולא פעם ע"י כך מצליחים לשנות סדרי עולם.

הולכים הלאה, מציצים בשעון, מה, עברו רק 20 דקות? צריכים להמשיך לפחות עוד 10 דקות. איזה מזל שהנני עדיין מסוגלת ללכת בכוחות עצמי. אני מהרהרת על חברי - על השנים שהיינו יחד. יש כאלה שאני מכירה 60 שנה. אינני יודעת איך זה בקיבוצים אחרים. כאן בשכבה שלנו, יש המון פירגון, עזרה הדדית ודאגה וכל זה בלי לאהוב כל אחד אהבת נפש. עוד מעט ואפגוש כמה מהם בחדר האוכל. נחליף אינפורמציה, מי בריא ומי חולה, אלו בדיקות עברנו או עומדים לעבור, מי קנה את מה, איזה בנים

באו לבקר, למי נולד נכד, או אפילו נין. מה חושבים על דף המידע האחרון, מה קראו ומה ראו בטלוויזיה. חבל שאני לא מביאה טייפ. כל כך הרבה סיפורים שעולים בעקבות איזו אסוציאציה, עולים ונעלמים בעמקי הזיכרון הקולקטיבי. אני הולכת ומהרהרת. האם הכל היה כדאי, האם השינויים שהתרחשו ושתמכתי בהם מההתחלה, הם מה שציפיתי. אינני מצטערת, כי זה בזבוז אנרגיה להצטער, אבל זה לא מה שחשבתי שיהיה. זה לא מה שציפיתי שיביא עלינו השינוי. נראה לי שהפערים הרבה יותר גדולים מקודם ואי הצדק ולעיתים האכזריות מצלים לא פעם על הדברים המיוחדים של חברת כפר הנשיא.

אני יורדת בכביש העובר את האמפיתאטרון. החרמון השנה עומד עירום מאדירתו הלבנה, יש משחק צללים על הרמה ממול - איזה יופי! השער לבית הקברות פתוח. אולי אעבור בין הקברים ואספר לחברי שאינם עוד, על דברים והתרחשויות שלא חלמו עליהם בהיותם בחיים. אני הולכת ומאחלת שהמקום הזה ימשיך וישגשג שנים אחרי ושילדי ונכדי ימצאו את הדרך הצודקת והנכונה, אמנם האחרת במשלנו, כי ככה זה טבע הדברים. אני שוב מסתכלת בשעון ופונה לשביל החוצה את הבית של יעל ואדי, 35 דקות הלכתי, חשבתי וחלמתי. אני נכנסת הביתה, פותחת את הטלוויזיה, בוקר טוב ישראל, בוקר טוב כפר הנשיא.

רחל אבידור

נזכור את יקירינו

כ"ד בטבת תשמ"ה (1985) עמנואל אייזן
כ"ח בטבת תשנ"ב (1992) דני סטיל
כ"ח בטבת תשנ"ז (1997) פאני גורטון
כ"ט בטבת תשכ"ט (1969) דוריס לברט

צמחי מרפא הליל:-

WWW.GHR.CO.IL

זהו האתר החדש והמשודרג של צמחי מרפא הגליל.
אתם מוזמנים לבקרו
תודה רבה לרות נאי על העיצוב.

צוות צמ"א

מתוך "המוסף לשבת - 7 ימים - ידיעות אחרונות" / מאיר שלו

ביום שני חציתי ברגל את גן העצמאות בירושללים, ולא במתכוון הייתי עד לשיחה של שלושה אנשים שישבו שם על ספסל. הם עיינו בתצלום הלווין של רמת הגולן שהתפרסם בעיתון, ובו שמות הישובים המועדים לפיגוע. כיוון שאני משער שהם ישתתפו במשאל העם על השלום עם סוריה, אני מוצא לנכון להביא לפניכם שני משפטים שקלטתי משיחתם. אחד מהם אמר: "תראו מה זה, ברק הולך לתת לסורים את רמות".
"אם יתנו להם את שכונת רמות", נאנח השני, "אז גם את פסגת זאב הם ירצו"

לקחת".
עד כאן.

הכביש (סוף הסאטה?):-

נדמה שעם השלמת 'פסי הרעדה' בכביש 'לא' 'במפסים' בעברית תקינה ולא BUMPS באנגלית חס וחלילה) נפרדנו מצוות סוללי הכביש שכמעט הפכו לבני בית בישובנו במשך למעלה משנה. אמנם יש עמודי חשמל שצריכים להקים, אבל זה ענין של חשמלאי הקיבוק. כדרכנו, הלכנו והקלטנו קטעי שיחה מאלה שעבדו על התקנת כביש שהיה נושא שריו במחלוקת:-

- היה נחמד לעבוד בכפר הנשיא. ישבנו מתחת העץ שליד הדשא של דייב דבולט וחלמנו חלומות סוללים, פיצחנו גרעינים, שרנו שירי סוכנות ופולסטין, הפינג'אן עשה סיבובים והצלחנו, לקראת הסוף אמנם, להכיר את אלק. בחור אחלה. לא מפריע.
- למה לקח לכם כל כך הרבה זמן להשלים את סלילת הכביש שאורכו כשבע מאות מטר? הייתם אצלו הרבה זמן.

- שמע חביבי, הכרות לא עושים צ'יק צ'ק. הורדנו עצים, נתקענו בבוק. אי אפשר לעבוד בבוק! אתה יודע כמה אנשים מתים מקדחת-בוק כל שנה? מה, לא ידעת שיש קדחת כזאת? איבריהם, כמה אנשים מתים מקדחת בוק כל שנה? מיליונים? אל תגזים, אבל אלפים בטח.

- אבל למעלה משנה לסלול כביש של 600-700 מטר, איך זה יכול להיות?
- דיברת עם המהנדס שלנו? עכשיו הוא יודע לבנות כביש. עכשיו הוא מומחה. איבריהם, איך אומרים מומחה בשפה פשוטה? מה, אה, ספציאליסט כמו בבית חולים. תגיד לי חבר, כל ספציאליסט בבית חולים מצליח לרפא חולים? המהנדס שלנו מוזמן להרצות עכשיו בכל מיני מקומות. היה בהונג-קונג, היה בבנגלה-דש... נתן הרצאה במלון קינג-קונג בירושלים: "סלילת כבישים ובעית הירידה מן הארץ" ביבי היה שם. הוא מוזמן לרמאללה להרצות בפני המועצה הפלסטינאית על "רוחב הכביש והשפעתו על זורקי בקבוקי תבערה". המתכנן שלנו קיבל הצעה לתכנן את כביש חוצה ישראל.

- אבל זה כביש שאורכו מעל ארבע מאות קילומטרים. לקח לכם מעל שנה אצלו. כמה זמן יקח לכם לסלול כביש ענק כזה?

- קודם כל למדנו! נוריד את כל העצים בבת אחת. נסלול בשנה קילומטר. לא יהיה דשא של דייב דבולט שם. לא יהיה אלק שמה. אם יש בוק, נעבוד במגפיים. איבריהם, איך אומרים מגפיים בלע"ז שהאדון הזה יבין? זהו BUMPSBOOTS הבנת. עבודה לארבע מאות שנה ועם המחלפים אולי עד למילניום הבא. היה נחמד לעבוד עם אנגליזים, גם הבנים שלכם אנגליזים, לא-איכפתיים כאלה. נתגעגע לכפר הנשיא. אולי נחזור כתושבים. איך אומרים בארמית: GRASP YOUR HAND
נב: למחרת: היום שוב עבדה קבוצת פועלים על מדרכה נוספת.

נו, נו, אריק:-

נדמה לנו שיעל ש. קצת פיספסה עם ה'ירידה' על כותב שורות אלו. נצטט במלואו את הפתגם והפרוש של מילון אבן שושן: "טול קיסם מבין שיניך - טול קורה מבין עיניך" והפרוש: תשובת קינטור: אל לך להוכיחני, שהרי חטאך גדול משלי. במה חטאנו? לא אנחנו רצנו לע"ד בגין פיסת נייר של מה מכך. יש לקוות שיעל מצאה פתגם מתאים להוכיח את השלומיאליות של המזכירות בימים טרופים אלה.

'פאשלה' טובה מ-'FIASCO':-

קולין נפגע משום מה מן המילה האנגלית במכתבו של שמואל. עשינו קצת עבודת בית והלכנו למילון האוקספורדי ומצאנו פרשן זה (תלמידי י"ב, אנא תרגמו להורים):
FIASCO: A LUDICROUS OR HUMILIATING FAILURE OR BREAKDOWN; AN IGNOMINIOUS RESULT. והמילון האוקספורדי אנגלית-עברית מפרש: כישלון מחפיר.

לאור התסיסה ואי-היציבות שעדיין מצויות בקרב המפעל נראה שאין סיבה להעלב. אולי רק פאשלה.

מדיניות פיננסית הרסנית:-

העלאת מחיר ק"ג כביסה ב-25%. תגרום ליותר ויותר חברים/ות לכבס בבית - יותר חשמל ואולי יותר מים. נגיע ליום בו יגידו לנו שצריכים לסגור את המכבסה ומחסן הבגדים כי הענף מפסיד. העלאת המחירים במרכולית תוביל לאותה תוצאה כי ברגע שקניה בצח"ר או "היפר-נטו" זולה יותר, יסעו כולם לשם. יותר דלק, יותר בזבז זמן. העלאת מחירי המצרכים בחדר האוכל, תבריח גם את הנאמנים האלה שעד היום ממשיכים לסעד שם למרות ש-0.8- אגורות לעגבניה (לא משנה אם היא קטנה או גדולה) נראה להם תשלום מאוחר. יש דוגמאות רבות אחרות.

יותר ויותר חברים יצטרכו לחפש מקומות עבודה מחוץ למשק, ענפי שרותים ייסגרו וכל הבולשיט של 'מרכזי אחריות' יוכח כחלומות באספמיה. (יש בוודאי פתגם של חז"ל שיובא בשבוע הבא). כמו ב'חוות החיות' של אורחול בה דברים השתנו לאט לאט, אנחנו במצב שתקציב בריאות שהבטחנו לעצמנו שלא נפריט, אבל בריאות הנפש זה משהו אחר. מה לעשות חברים, הזמן מאלץ אותנו לנקוט בצעדים כואבים.

הדבר הטוב של השבוע:-

יש עדיין צעירים שמשוחחים על בעל טור זה. יש מידה של הסכמה ביננו. היה בן חמישי בהגדה של פסח והוא שאל: "מה המילניום הזה לכם? הרי זה שלהם ושל המשיח שלהם". חז"ל נשקו לו.

באופטימיות בלתי מעורערת,
שבת שלום - אריק א'

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

ANQ: "man without God, like fish without bicycle"